

IX. Substantivul, întrebuițat în propozițiune ca complement circumstanțial de cauză, se articulează:

Când urmează după densusul o vorbă determinatoare
d. e. Zăpada s'a topit de căldura cea mare.

Substantivul nu se articulează:

Când este precedat de o propozițiune și nu e urmat de nici o vorbă determinatoare, *d. e. Săracul tremură de frig.*

b). ARTICLUL IMPROPRIU AL, A (pl.) AI, ALE (1).

Articulul impropriu »al, a« se întrebuițează:

a) Înaintea unui substantiv în genetiv, când acest genetiv este precedat de un substantiv sau adjectiv nearticulat, *d. e. Lumina cea palidă a lunii este plăcută. Dulcile plăceri ale lumii sunt trecătoare. Acești oameni ai Turciei, cari... D-lui Ministru al instrucțiunii etc.*

b) Când într'o propozițiune sunt mai multe genetive articolul »al, a« se întrebuițează numai după al doilea genetiv *d. e. Numai după rugăciunile senatului, ale poporului, ale mamei și nevestei sale, Coriolan s'a depărtat cu armata sa de Roma. Cât de puternic sună în inimile cele curate glasul lui Dumnezeu, al omenirii, al națiunii și al patriei.*

c) Înaintea pronumelor posesive, *d. e. Acest cal este al meu, (al teu, al seu). Cărțile aceste sunt ale mele. Ai noștrii sosiră, ai voștrii însă nu. Multe lucruri de (din dintre) ale mele s'au stricat în această odaie.*

d) Înaintea unui substantiv în genetiv (posesiv) întrebuițat ca predicat, *d. e. Bastonul acesta este al lui Ioan. Cărțile aceste sunt ale școlarilor.*

e) Înaintea interogativelor, când acestea se află în genetiv. *d. e. Al cui este creionul acesta? Ale cui sunt lucrurile de aci?*

(1) Atât articolul impropriu al a, cât și cel impropriu cel, cea având, o natură cu totul pronominală, ar trebui să se claseze între pronume. Noi am fost siliți a priimi de o cam dată vechea clasare spre a ne conforma oare cum cu gramaticile existente.